

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 175/2024-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom, Šafárikova 376/8, Rožňava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 8Up/710/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 8. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov a priznal mu finančné zadosťučinenie 1 500 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol v procesnom postavení žalobcu stranou konania vedeného okresným súdom o zaplatenie 5 446 eur s príslušenstvom, ktoré konanie bolo právoplatne skončené. Sťažovateľ, keďže chcel proti žalovaným viesť exekúciu v zahraničí, požiadal 5. marca 2021 súd o vydanie osvedčenia o európskom exekučnom titule k platobnému rozkazu okresného súdu sp. zn. 8Up/710/2020 z 12. júna 2020, právoplatnému 22. júla 2020, ktorú žiadosť urgoval 25. apríla 2022. Napriek uplynutiu troch rokov mu predmetné osvedčenie nebolo doručené.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť a poukazuje v nej na to, že k porušeniu označených práv došlo v dôsledku absolútnej nečinnosti súdu. Uvádza, že záležitosť, ktorej zúradovanie trvá nanajvýš 15 minút, nie je stále vybavená, a preto sa nevie domáhať svojho práva v zahraničí. Ide o banálnu a právne nenáročnú agendu všeobecných súdov a kvôli pasivite okresného súdu sa neustále nachádza v právnej neistote.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou prerokúvanej ústavnej sťažnosti je sťažovateľom tvrdené porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote nekonaním okresného súdu pri vydaní osvedčenia o európskom exekučnom titule.

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

7. Podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98, I. ÚS 44/99, IV. ÚS 68/02) alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 86/08).

8. Podľa § 21 ods. 1 Civilného sporového poriadku je na vydanie, zmenu a zrušenie osvedčenia podľa osobitného predpisu súvisiaceho so súdnym rozhodnutím alebo so zmiernom príslušný súd, ktorý vydal rozhodnutie, alebo súd, na ktorom bol schválený alebo uzavretý zmiern.

9. Podľa § 66 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov systematicky zaradeného do deviateho oddielu

pod nadpisom „Niektoré ďalšie úkony súdu“ vykonáva úkony spojené s vydávaním, opravou a zrušením osvedčenia o európskom exekučnom titule rozvrhom práce určený vyšší súdny úradník; postupuje pritom podľa tejto vyhlášky a osobitných predpisov.

10. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, ústavný súd konštatuje, že vydanie osvedčenia o európskom exekučnom titule nie je výkonom súdnej právomoci a nemá teda povahu civilného sporového konania.

11. K otázke priet'ahov v konaní ústavný súd už vyslovil, že pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru je pojmom autonómnym, ktorý sa v zásade viaže na konanie orgánov verejnej moci pri ich rozhodovacej činnosti o základných právach a slobodách fyzických osôb a právnických osôb. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Jedným z orgánov verejnej moci sú aj všeobecné sudy, ktoré vykonávajú svoju právomoc podľa čl. 142 ods. 1 ústavy, keď rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach...

12. Nie každé konanie súdu je však rozhodovanie o súkromnoprávných sporoch, ktoré v čase trvania vyvolá právnu neistotu u strany sporu až do právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci. Popri svojich základných právomociach vyplývajúcich z čl. 142 ods. 1 ústavy všeobecný súd vykonáva aj inú činnosť, ktorá sa neviaže na rozhodovanie v merite veci.

13. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoje uznesenie sp. zn. III. ÚS 311/09 zo 7. októbra 2009, podľa ktorého pri iných činnostiach súdu nemôže dôjsť k porušeniu právnej istoty, lebo všeobecný súd nerozhoduje o základných právach a slobodách, ale „vykonáva zápis“, „prijíma do úschovy“, „vydá osvedčenie o európskom exekučnom titule“, teda deklaruje existujúce právne skutočnosti, avšak o nich v tomto osobitnom administratívnom type konania nerozhoduje. Keďže o nich nerozhoduje, nemôže ani narušiť princíp právnej istoty, ktorý sa viaže iba na meritórne rozhodovanie.

14. Sťažovateľ podanou ústavnou sťažnosťou namieta nečinnosť súdu pri vydávaní osvedčenia o európskom exekučnom titule, teda pri výkone jeho inej činnosti než je výkon súdnej právomoci, ktorá sa neviaže na rozhodovanie v merite veci, ale len deklaruje už meritórne rozhodnuté právne skutočnosti, a preto nemožno viazať stav právnej istoty na vykonanie týchto administratívnych úkonov (m. m. III. ÚS 465/2017).

15. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ sa v konaní, ktoré namieta, nenachádza v právnej neistote, keďže napadnuté konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 8Up/710/2020 sa právoplatne skončilo ešte v roku 2020. V čase podania ústavnej sťažnosti už preto nemohlo dochádzať k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2024

Libor Duľa
predseda senátu